

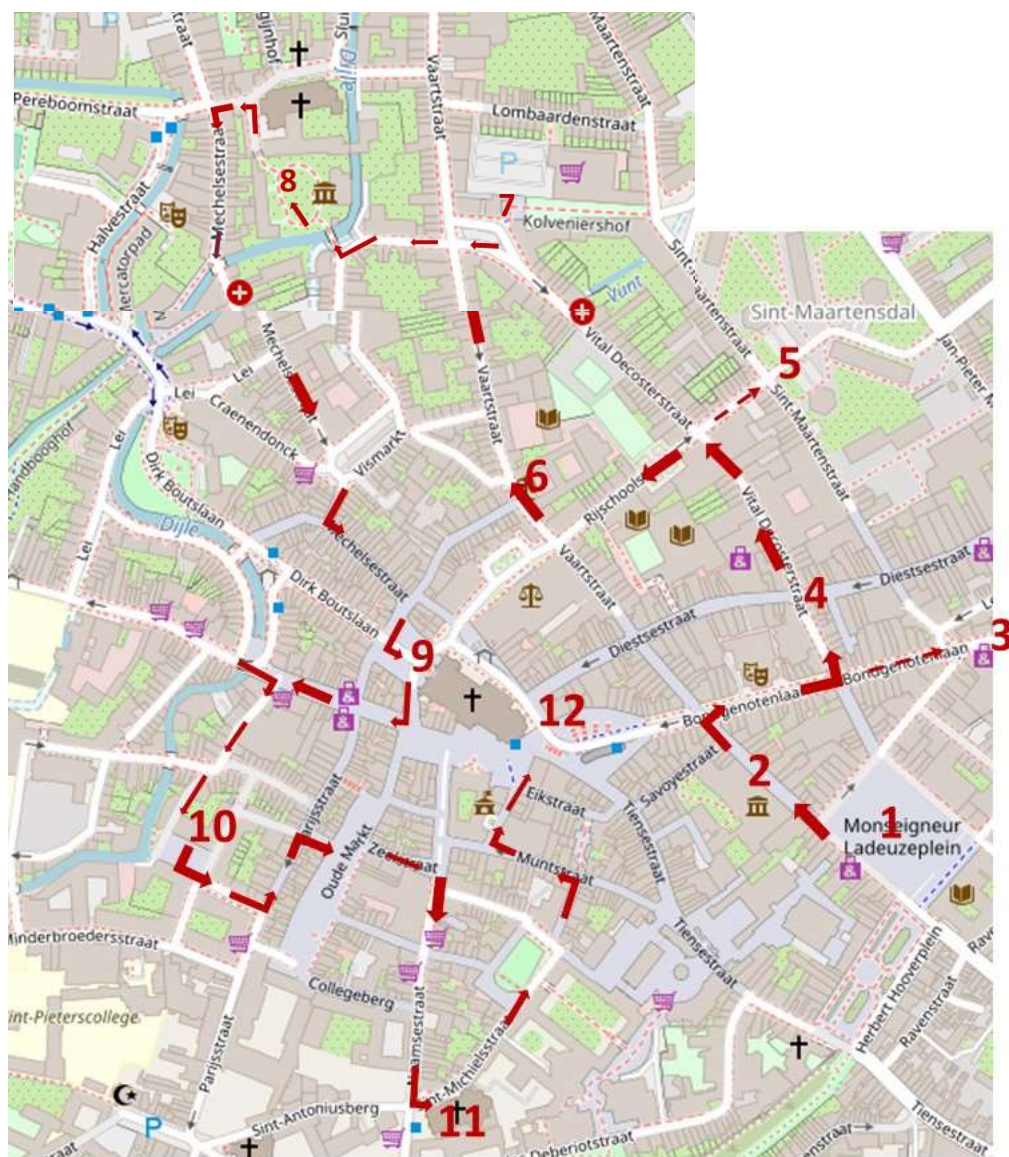

De zuilen van de stad

Ontelbare zuilen kom je in Leuven tegen. Bewonder de vele mooie gebouwen, versierd of gestut door stevige of slanke kolommen en maak ook kennis met de eerder figuurlijke zuilen die onze stad vorm hebben gegeven. Volg de route aangeduid op onderstaande kaart en wegbeschrijving. De nummers verwijzen naar een zuil, waarover je hieronder iets meer verneemt. De route is **3 km** lang. Langs dit traject kan je de 25 foto's terugvinden, telkens te zien vanaf de straat, maar kijk ook wel eens omhoog of achterom. Plaats de foto's in de juiste volgorde van de wandelroute. Let wel, vanaf het **startpunt**, nl. de **Totem** op het **Ladeuzeplein**.

Volg ons via de site www.lotsofleuven.com of facebook <https://www.facebook.com/lotsofleuven/>.

Plaats deze foto's in de juiste volgorde volgens de wandelroute, met vertrek aan de Totem op het Ladeuzeplein.

NAAM:

Emailadres:.....

A

B

C

D

E

F

H

G

I

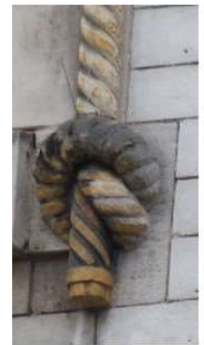
J

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Op zoek naar de zuilen in de stad

Start: aan de Totem op het Ladeuzeplein.

De reusachtige **totem (1)** op het Monseigneur Ladeuzeplein, tegenover de universiteitsbibliotheek, is een werk van **Jan Fabre**. Het kunstwerk werd in 2004 cadeau gegeven door de universiteit aan de stad Leuven ter ere van de 575ste verjaardag van de KU Leuven. De Leuvenaren noemen de totem ook wel 'de kever' of 'de naald'. De 23 meter hoge naald staat symbool voor het menselijke geheugen en staat daarom niet toevallig voor de Centrale Bibliotheek van de Universiteit. Ook in het Koninklijk Paleis in Brussel is er een kunstwerk van Jan Fabre, één van de plafonds is er bezaaid met kevers in verschillende tinten blauw en groen.

Neem de L. Vanderkelenstraat tot aan Museum M.

Het prille begin van **museum M (2)** ligt in het stadhuis van Leuven. Vanaf 1823 groeit het 18de-eeuwse rariteitenkabinet uit tot een stedelijk museum. In 1917 verhuist het museum naar de voormalige privéwoning van burgemeester Leopold Vander Kelen in de Savoyestraat. Het museum beschikt over meer dan 52.000 werken. In 2009 veruiterlijkt architect Stéphane Beel het idee van kunst als deel van het leven en de maatschappij in een nieuw museumcomplex. In M Leuven versmelten vroeger en nu: historische panden lopen over in een strak museumgebouw. Bij de collectie binnen treden oude meesters in dialoog met hedendaagse kunstenaars.

Vervolg de Vanderkelenstraat tot aan de Bondgenotenlaan die je rechts inslaat tot aan de V. Decosterstraat. Van hieruit zie je in de verte net vóór station het statige oorlogsmonument.

Het **oorlogsmonument (3)** herinnert ons aan de gesneuvelden uit de Eerste Wereldoorlog en de Leuvenaren die in 1914 op deze plaats gefusilleerd werden. Het monument herdenkt ook de verwoesting van het stadscentrum. Op 25 en 26 augustus 1914 staken de Duitsers het stadscentrum in brand. Naast zo'n 1.000 woonhuizen werden ook historische gebouwen zoals de Sint-Pieterskerk, de stadsschouwburg en de universiteitsbibliotheek vernield. Het stadsbestuur heeft dit grote oorlogsmonument in 2004 laten restaureren en in de oorspronkelijke staat hersteld.

Sla links de V. Decosterstraat in. Je kruist de Diestsestraat en ziet aan de rechterkant een nieuwe signalisatietotem (verkeerspaal).

Hier, bij deze voetgangerszone staat één van de 24 **meest recente Leuvense zuilen** en tweede totem van onze wandeling: de **signalisatietotem (4)**. Zo'n totem is een zuil op ooghoogte met drie pictogrammen: een auto, een brommer en een fiets. Die pictogrammen kunnen rood of groen kleuren. Zo zie je in één oogopslag wie door mag en wie niet. Dit was zeker nodig omdat sinds enkele jaren een stuk van de Leuvense binnenstad voetgangersgebied is en er daar verschillende toegangsregels gelden voor auto's, fietsen en motorfietsen op verschillende momenten van de dag. De geïntegreerde camera zal in de toekomst gebruikt worden om overtredingen vast te stellen.

Vervolg de V. Decosterstraat tot aan de Rijsschoolstraat. Je kijkt rechts naar de toren van Sint-Maartensdal.

De woontoren van **Sint Maartensdal (5)** is niet weg te denken uit de Leuvense skyline en het hoogtepunt van sociale huisvesting en daardoor de **sociale/socialistische pijler**. Deze woontoren, oorspronkelijk bedoeld voor kinderloze gezinnen en hoog omdat grond in de stad duur is, werd gebouwd op vraag van de eerste socialistische burgemeester, Franz Tielemans, door de Antwerpse modernist Renaet Braem in de jaren 60. Zij willen voor arbeiders en bedienden comfortabele en betaalbare huisvesting met groene parkjes en gemeenschapsvoorzieningen zoals een wassalon, winkeltjes, ontmoetingsruimten...de financiën beslisten er anders over: het groen en het wijkcafé-restaurant op de bovenste verdieping zijn er nooit gekomen. **Tip:** Kijk hier naar de opmerkelijke combinatie van neoclassicistische burgerhuizen en modernistische volkshuisvesting.

Maar je neemt de Rijsschoolstraat links en neemt verder rechts de Vaartstraat. Tot aan het Villerscollege.

Het Villerscollege (6): het huidige gebouw dateert uit het midden van de 18de eeuw. Het dankt zijn naam aan de Cisterciënzerabdij van Villers-la-Ville (Waals Brabant) die in de Vaartstraat als sinds de 13de eeuw huizen had. Einde 19de eeuw komt het in het bezit van de universiteit die hier biologie en aanverwante wetenschappen en een brouwerijschool installeert onder de naam Carnoy-instituut (zie fronton boven de poort). Nadien komt hier het departement plantkunde en het bacteriologisch instituut. Nu behoort het aan de federale overheid voor het rijksarchief en documentatiecentrum. Het vredegerecht is gevestigd in wat ooit de herberg of refuge van Villers was, en nu deel uitmaakt van het Villerscollege. We kunnen hier dus spreken van een **drievoudige pijler of zuil**: de universiteit, de federale overheid en justitie.

Je volgt de Vaartstraat tot de kruising met de K. Van Lotharingenstraat en de V. Decosterstraat. Op het pleintje zie je het voormalige bacteriologisch instituut en het standbeeld van Vital Decoster.

Het voormalig **instituut voor Bacteriologie (7)**, nu het **BAC ART LAB** (BAC van bacteriologie) van de KU Leuven is een ontmoetingsplek voor innovatie en cultuur. Studenten en personeel van de KU Leuven kunnen hier atelierruimte krijgen voor allerlei artistieke activiteiten. O.a. het architectenduo Pieterjan Gijs en Arnout Van Vaerenbergh zijn hier artists-in-residence. Je kent hen van het doorkijkkerkje in Borgloon of het labyrint in C-Mine.

Ze creëerden de LED installatie achter deze ramen omlijst met mooie zuilen. Het Bacteriologisch instituut werd in 1897 gebouwd in een eclectische stijl met art nouveau versieringen. Dit Instituut stond toen aan de top van het medisch onderzoek. Het produceerde serums tegen difterie en andere besmettelijke ziektes. Op het plein ervoor pronkt de **liberale burgemeester** (1901-1904) **Vital Decoster** op zijn zuil.

Neem de K. Van Lotharingenstraat en steek rechts het brugje over de Dijle over. Je komt nu in de Sint-Geertruiabdij.

De rijke **Sint-Geertruiabdij (8)**, gesticht in 1206 ligt net buiten de eerste ringmuur naast de Sint-Geertruisluis, (waar je net over wandelde) de oude waterpoort van de stad. Naast de abdij ontstond het Klein Begijnhof voor de werkzusters in de abdij. In de Franse tijd wordt de abdij verkocht. In de 19de eeuw komen er bedrijfjes: een drukkerij, katoenververij, leerlooierij, wijnhandel, en zelfs een hotel. Na WO I laat professor-kanunnik **Armand Thiéry** er een aantal huizen optrekken met het puin van de stad. Je ziet een vreemde verzameling van zuilen. Er werd een meisjespedagogie in ondergebracht tot de stad het complex in 1978 omvormde tot woningen (bemerkt de kleurige renovatie-elementen uit die tijd).

Je gaat verder langs de Sint-Geertruikerk waar je links afslaat en onmiddellijk terug links in de Mechelse straat, die je volgt tot op de Vismarkt. Je volgt de Mechelse straat verder tot op het M. De Layensplein.

Bekijk de westgevel en de torens van de **Sint-Pieterskerk (9)** eens goed. Zie je hoge torens? Het bouwen van de gotische kerk in de 15de eeuw verliep langzaam. Pas in de 16de E kwam men aan de westbouw en de drie torens toe die getekend werden door Joost Metsys. Op de kleine foto hiernaast zie je dat Metsys drie reusachtige torens had voorzien: de middelste tot ± 170 m hoog en de twee zijtorens tot 130m. De torens zijn er echter nooit gekomen, de bodem was te instabiel. Minder dan de helft werd voltooid. Later, in 1604, werd de zuidertoren grotendeels afgebroken na een instorting. De maquette van deze hoge torens kan je in de kerk zien, rechts tegen de muur bij de ingang.

Op de Grote Markt ga je rechts de Brusselse straat in tot aan de Dijle, waar je het beeld van Paepe Toone ziet (voor de kindervandeling). Je keert terug in de Brusselse straat tot aan de Wieringstraat (rechts) die je ingaat en vervolgens de Drinkwaterstraat tot op het Helleputteplein.

Het **Helleputteplein (10)** wordt vernoemd naar een vertegenwoordiger van één van de belangrijke "zuilen" binnen ons land: de voormalige Katholieke Partij. Joris Helleputte (1852-1925) was een Belgisch ingenieur, architect, hoogleraar, volksvertegenwoordiger en minister voor die partij. Hij was ook de oprichter van een invloedrijke vereniging: de Boerenbond. Als architect was hij een van de sleutelfiguren van de katholieke neogotische beweging. Voor de Leuvense universiteit verbouwde hij onder andere het Anatomisch Theater en het Justus Lipsiuscollege. Het Joris Helleputteplein dateert van het najaar 2010. Voorheen was op deze plaats de parking van de oude hoofdzetel van de Boerenbond.

Via de Sint-Barbarastraat, links de Parijsstraat in en rechts de Drie Engelenberg, kom je op de Oude Markt. Langs de Zeelstraat ga je naar de Naamsestraat tot aan de Sint-Michielskerk.

Is er een kerk in Leuven die in haar voorgevel meer zuilen bevat dan deze **Sint-Michielskerk (11)**? Deze barokke kerk, een voormalige jezuïetenkerk uit de 17de eeuw, gebouwd door een jezuïet Willem Hesius ofte Willem van Hees. Het 'altaar buiten de kerk' is een van Leuvens 'zeven wonderen'. In de Franse tijd deed de kerk zowat tien jaar dienst als "Tempel van de Wet, de Rede en het Opperste Wezen". Ze is heropgebouwd nadat een luchtbombardement haar in de nacht van 10 op 11 mei 1944 had verwoest. Alleen de voorgevel bleef wonderlijk gespaard. De kerk bezit een indrukwekkend nieuw barokorgel: het Contiusorgel. Volgens kenners het ideale instrument voor de vertolking van de muziek van Bach.

Je gaat links de Sint-Michelstraat in, over het Hogeschoolplein en verder neem je de Muntstraat links tot aan de Boekhandelstraat. Neem die rechts tot op de Grote Markt en stap dan verder tot het Rector De Somerplein, waar de wandeling eindigt.

Welke Leuvense ambachtelijke "zuil" werd vanaf de 14de eeuw, na het verdwijnen van de lakennijverheid, heel belangrijk? Natuurlijk: de brouwers. Het huidige imposant hoekcomplex "**Brouwershuis (12)**", is in 1923-1926, in opdracht van de brouwerij "La Vignette", heropgebouwd door de Brusselse architect J. Van Neck. Aan de bouw van dit pand waren eerder al drie "brouwershuizen" voorafgegaan. Een eerste in 1739-1740, toen het Brouwersambacht en het Groot Ambacht op de toenmalige hoek Hooimarkt-Tiensestraat een statig pand in Lodewijk XIV-stijl lieten bouwen om er hun vergaderlokalen in onder te brengen. Na het Frans Bewind werd in dit voormalige gildenhuis het gerenommeerde "Café des Brasseurs" geopend. In 1870-1871 diende het gebouw echter gesloopt te worden voor het doortrekken van de "Statiestraat" (Bondgenotenlaan) tot de Grote Markt. In dit verlengde straatgedeelte werd een nieuw "Brouwershuis" opgericht: een standingvol café, druk bezocht door studenten.

